

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Hvis nu hr. Rune Lund kunne forlade alle slagordene og begynde at diskutere indholdet, så står den kendsgerning tilbage, at det, vi i dag har hørt hr. Rune Lund give udtryk for, er, at han vil alliere sig med den franske venstrefløj, som ønsker, at EU skal have mere kompetence og blande sig mere på socialområdet og arbejdsmarkedsområdet. Det er kendsgerningen.

Rune Lund (EL):

Med al respekt for statsministeren tror jeg, at jeg fører flere samtaler med den del af den franske venstrefløj, end statsministeren gør, og statsministerens udlægning er ikke rigtig, men det kan vi jo tage nogle meget indgående og nære diskussioner om på et andet tidspunkt.

Mit spørgsmål er stadig væk: Er det her ikke fuldstændig kørt ud ad en tangent? Der har været årtiers utilfredshed med EU. Når Europa-Kommissionens eget analyseinstitut, Eurobarometer, laver meningsmålinger om, hvad borgerne i EU mener om EU, så siger over halvdelen af dem tit, at de er meget utilfredse, og de mener ikke, at EU er til gavn for dem. Er det virkelig det fundament, som internationalt samarbejde i Europa skal bygge på? Burde vi ikke gå en helt anden vej? Er det i øvrigt i den forbindelse ikke fuldstændig vanvittigt – kan statsministeren ikke kommentere det lidt? – når Jean-Claude Juncker i et interview i en belgisk avis her forleden dag siger, at de lande, der har stemt nej, bliver nødt til at stille spørgsmålet igen, og hvis de ikke formår at få det rigtige svar, kommer forfatningen ikke til at træde i kraft?

Synes statsministeren også, det er et fornuftigt fundament at bygge en eventuel fremtidig konstruktion for europæisk samarbejde på?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Min opfattelse er den, som jeg allerede har givet udtryk for, nemlig at man skal respektere hvert enkelt lands ret til at træffe sin egen afgørelse, hvad enten det er ja eller nej, og at man skal tage alvorligt, hvad der bliver svaret fra hvert enkelt land.

Hr. Rune Lund prøver hele tiden nu at køre uden om det, det drejer sig om. Hr. Rune Lund prøver at tolke det franske nej og hopper let og elegant over, at det franske nej også er Le Pens nej, en Le Pen, som jo står for nogle helt andre synspunkter, når det f.eks. gælder indvandringspolitik, flygtningepolitik, national fransk politik i det hele taget, end hr. Rune Lund står

for. Ikke desto mindre kobler hr. Rune Lund sig nu på det franske nej. Det er jo ikke, fordi jeg på nogen måde vil påstå, at hr. Rune Lund er enig med Le Pen, men det viser bare, at hr. Rune Lund er ude på fuldstændig tynd is, når hr. Rune Lund prøver at tolke, hvad der egentlig ligger i det franske nej.

Rune Lund (EL):

Det er, fordi hr. Rune Lund bl.a. læser aviser og ser på, hvad folk siger er afgørende for, hvordan de stemmer, og der må man bare konstatere, at det er venstrefløjens argumenter, som gang på gang har været de afgørende for at hive nejstemmerne i hus, og det er jeg bare yderst tilfreds med.

Men jeg må konstatere med det spørgsmål, som jeg har stillet til statsministeren i dag, at statsministeren agter at bidrage til, at EU skal blive ved med at køre ud ad en tangent, der bygger samarbejdet på en konstruktion, som fremmer markeds kræfterne, som skaber mere militær oprustning, og som skaber mindre demokrati, en konstruktion, som der er dyb utilfredshed med i hele Europa.

Jeg kan ikke forstå statsministerens svar på anden måde, og det synes jeg er dybt beklageligt og meget bekymrende, men det må betyde, at der ikke bare skal stemmes nej i Frankrig. Der skal stemmes nej i Holland, der bliver stemt nej i Danmark den 27. september, og vi tager også et nej i Storbritannien til den tid.

Kl. 13.25

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Alle ved, at der var dele af den franske venstrefløj, der stemte nej, men det ændrer jo ikke på, at en stor del af det franske nej også var den yderste højrefløj i Frankrig, og det er den yderste højrefløj, hr. Rune Lund nu også står som allieret med i kampen for et nej.

Det kommer hr. Rune Lund jo ikke uden om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 68

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu skal jeg nok lade være med at genere statsministeren med at begynde at komme med fortolkninger af det danske nej og bare nøjes med at glæde mig over, at det blev et nej i Frankrig til forfatningen.